

Bibeltgaven 3 | 26

BIBELSELSKAPETS INTERNASJONALE ARBEID

**Bibler
til Gulfen**

De kom med en drøm om arbeid og bedre framtid for seg selv og familien. Men for mange ble hverdagen krevende og ensomheten overveldende. I kirkene finner de trøst, fellesskap og hvile i Guds ord. Når migrantarbeiderne i Gulfen en gang vender hjem, følger Bibelen med til land over hele verden.

Les mer s. 2-19

BIBELGAVEN nummer 3 2026
Årgang 65

Bibelgaven (tidligere: Nytt om Bibelen) kommer ut fire ganger i året.

Bladet sendes gratis til alle givere og andre interesserte.

OPPLAG DETTE NUMMER:
14.500

Ettertrykk er tillatt ved kildeangivelse.

BIBELMISJONENS GAVEKONTO:
3000.16.16869
VIPPS: 828570

REDAKTØR:
Bjørn Håkon Hovde,
bhh@bibel.no

I REDAKSJONEN:
Kari Fure og Bernt G. Olsen

BIBELMISJONSLEDER:
Kari Fure, kaf@bibel.no

FORSIDEFOTO:
Dan Aksel Høybråten Jacobsen

LAYOUT:
Ole Arnøy

TRYKK:
Andvord Grafisk as

BIBELGAVEN
Postboks 6624 St. Olavs plass,
0129 Oslo

GENERALSEKRETÆR:
Øyvind Haraldseid, oh@bibel.no

MELDING OM
ADRESSEENDRING:
Telefon 47 97 64 70
giver@bibel.no

Der Guds ord finner nye veier

For bare noen dager siden

mottok jeg en fersk rapport fra Bibelselskapet i Gulfen. Det er sterkt å se hvordan Guds ord virker i denne delen av verden: Liv forvandles, migrantarbeidere finner oppreisning, og mennesker i vanskelige livssituasjoner får nytt mot.

Bibelarbeidet går framover

– ikke på grunn av omstendighetene, men på tross av dem. Mennesker fra store deler av verden kommer til de rike oljelandene ved Persiabukta for å skape en framtid for seg selv og familiene sine. Der møter mange også evangeliet – i et omfang vi knapt kan forestille oss.

Den siste tidens krig og uro i Midtøsten har også påvirket Bibelselskapet. Likevel har innsatsen fortsatt, på tross av ustabilitet og angrep mot flere land i regionen.

I rapportene får vi høre hvordan bibelfortellingene når ulike grupper av migrantarbeiderne. Fortellingen om kong **Asa**, om bygging, forsvar og tillit til Gud (2 Krøn 14), har gitt mange en praktisk påminnelse om at Gud hjelper i vanskelige tider.

En gruppe kvinner fant trøst i Jesu liknelse om den ubarmhjertige tjeneren (Matt 18,21–35). For dem ble fortellingen en oppmuntring til tilgivelse og en vei til indre helbredelse.

Andre ble styrket av Jesu ord om de

Øyvind Haraldseid

GENERALSEKRETÆR
I BIBELSELSKAPET

siste tider. Midt i uroen fikk de ny utholdenhet. Når tilliten til Gud vokser, forteller mange at frykt og usikkerhet slipper taket. Jesu ord om «disse mine minste» minner dem også om hvert menneskes uendelige verdi.

Også fortellingen om **Abigajil** (1 Sam 25) har fått betydning for en gruppe kvinner. Gjennom

henne har de oppdaget hvordan visdom, mot og fred kan forhindre vold. Det oppmuntrer dem til å stå opp for seg selv med verdighet i krevende situasjoner.

Slik skaper Bibelen både indre forandring og sterkere fellesskap. Den gir språk til smerte, retning i uro og verdighet til mennesker som ofte opplever å leve usynlige liv.

Når mennesker fra hele verden samles, blir også behovet for bibler på mange språk stort. Bibelselskapet samarbeider tett med lokale kirker og organisasjoner for å nå dem der de er – i menighetene, i arbeidsfellesskap og i små grupper.

Gjennom den stille vekkelsen i Gulfen spres evangeliet videre til alle verdensdelene. For når migrantarbeiderne reiser hjem, tar de Guds ord med seg til familier, landsbyer og lokalsamfunn.

En gave til bibelarbeidet i Gulfen er derfor mer enn en gave til én region. Det er en gave til verdensmisjonen! ●

Vil du vite mer om testamentariske gaver?

Hvis du ønsker å få tilsendt Bibelgavens brosjyre med informasjon om testamentariske gaver, kontakt oss på tlf. 47 97 64 70, eller e-post: giver@bibel.no

Bibelgaven

Bibelselskapets misjonsarbeid

4

I Gulflandene møtes mennesker fra store deler av verden. Mange arbeider lange dager, har lite fritid og lever med få rettigheter. Likevel finner evangeliet veier inn i enkle rom, arbeidsfellesskap og menigheter. **Derfor trengs Bibelen på stadig flere språk – til mennesker som søker fellesskap, tro og håp.**

Biblgaven 3|26

► GULFEN:	Ankommer som arbeidere, reiser hjem som vitner	4
GULFEN:	– Selv i minefelt kan Gud skape muligheter	6
GULFEN:	Mellom to land	8
GULFEN:	Traumelindring viser en vei ut av elendigheten	10
GULFEN:	– Bibelen blir en livline for migrantarbeiderne	14
GULFEN:	Slik vandrer bibelhistoriene videre i Gulfen	16
GULFEN:	Hushjelpene opnar dører for Jesus	18
UKRAINA:	Klamret seg til Det nye testamentet	20
NORGE:	– Hæ, går det an?	22

Hrayr Jebejian

De stemmeløses virkelighet

Gulfstatene er kjent for glamour, rikdom og overdådig livsstil. Men bak skyskraperne, luksus-hoteller og praktbygg finnes en annen virkelighet: De som har bygget alt dette, er ofte migrantarbeidere fra Asia og Afrika.

De kommer med håp om arbeid, lønn og en bedre framtid for familien. Mange forlater sine kjære for å forsørge dem på avstand. Men i Gulfen møter de trange boliger, harde arbeidsvilkår, få rettigheter og dyp ensomhet.

– Dette er den andre virkeligheten som består av alle de stemmeløse. De er flertallet, sier **Hrayr Jebejian**, generalsekretær for Bibelselskapet i Gulfen.

I arbeidsleirene bor mange migrantarbeidere trangt, ofte seks personer på samme rom. Når én kommer til tro, deles gjerne evangeliet med romkameratene.

Ankommer som arbeidere, reiser hjem som vitner

Til Gulfen kommer mennesker fra hele verden for å arbeide. Mange får møte evangeliet på sitt eget språk. Når de en dag reiser hjem, tar de med seg Guds ord til familier, lokalsamfunn og hjemland.

Migrantarbeiderne lever ofte under svært krevende forhold, med lange arbeidsdager, lite fritid og et nådeløst klima. I sommermånedene kan heten bli ekstrem, særlig for dem som arbeider på byggeplasser, i transport eller med annet utendørsarbeid.

Gulfelandene utgjør et kjerneområde for

islamsk tro, kultur og samfunn. Kristen forkynnelse rettet mot statsborgerne er forbudt, men migrantene har en viss frihet til å samles om Guds ord.

En region i bevegelse

Generalsekretær **Hrayr Jebejian** beskriver Gulfen som en «jernbanestasjon»:

Mennesker kommer og går, men mens de er der, kan de nås med Guds ord.

Bibelarbeidet er organisert med et styre sammensatt av kirkeledere fra ulike deler av regionen. Det gir nærhet til kirkesamfunnene, språkene og de skiftende migrantmiljøene – og hjelper Bibelselskapet å arbeide innen rammene i hvert enkelt land.

Noe av det som gjør arbeidet unikt, er at nesten alle Bibelselskapet møter, ikke er statsborgere i landet de bor i. De har heller ingen utsikter til å bli det, uansett hvor lenge de blir værende.

Bibelselskapet betjener et stort antall kirker. Som oftest er menighetenes virksomhet begrenset til egne, reserverte områder. Fellesskapene er gjerne

Gulfen, eller Persiabukta, ligger mellom Den arabiske halvøya og Iran. Her arbeider Bibelselskapet i Kuwait, Bahrain, Qatar, Oman og De forente arabiske emirater.

organisert etter språk, nasjonalitet eller etnisk bakgrunn.

Bibler på over 100 språk

Ifølge Bibelselskapets tall er det fem millioner kristne i denne delen av verden. Etterspørselen etter bibler på mange språk viser hvor sammensatt oppdraget er – og hvor store behovene er.

Noen kommer med liten eller ingen kunnskap om kristen tro. Andre har en helt annen religiøs bakgrunn. Derfor handler bibelarbeidet ikke bare om å dele ut bibler, men også om opplæring.

Den må skje på arbeidernes fritid, og den er ofte svært begrenset. Særlig de kvinnelige hushjelpene lever utsatt, med lange arbeidsdager, lav lønn og risiko for overgrep. Mange har knapt rom for hvile, fellesskap eller et eget liv.

Når troen reiser videre

Det trengs penger både til opplæringsprogrammer og flere bibler. For at Bibelselskapet skal kunne legge Guds ord i hendene på disse menneskene, er vi helt avhengige av gaver.

Tenk hva det betyr når nye kristne vender hjem, grunnfestet i troen, og vitner for sine egne landsmenn – i India, Bangladesh, Pakistan, Filippinene, Etiopia og mange andre land.

De trenger vår hjelp – og vår forbønn. ●

Be for Gulfen

- Takk for at evangeliet finner veier til menneskene i Gulfen.
- Be for Bibelselskapet i Gulfen, at medarbeiderne får visdom, vern og åpne dører for Guds ord.
- Be om bibler og opplæring på migrantarbeidernes mange språk.
- Be for kirkene og fellesskapene som samler mennesker fra mange land om Bibelen.
- Be for arbeiderne, at de må finne håp i Guds ord og dele evangeliet videre når de reiser hjem.

Foto: Babu Ganta

Hvem er vi når du ikke finnes?

Fortellinger om ufrivillig barnløshet

LINDA ANDERNACH

En nær og innsiktsfull bok om ufrivillig barnløshet, sorg, håp og veien videre. Gjennom sterke fortellinger fra par og enslige, samt faglige perspektiver, gir Linda Andernach språk til en livserfaring mange bærer alene.

Kr 399,-

Kan kjøpes i din lokale bokhandel eller på www.bibel.no

 Verbum

www.verbumforlag.no

Hrayr Jebejian har ledet Bibelselskapet i Gulfen gjennom flere tiår med krig, uro og strenge restriksjoner.

– Selv i minefelt kan Gud skape muligheter

Som ung mann drømte han om et liv i USA. «Gud stengte dørene for meg», sier **Hrayr Jebejian**, generalsekretæren for Bibelselskapet i Gulfen.

Han ble født i Libanon, men var overbevist om at framtiden lå i USA. Søsteren hadde allerede emigrert.

17 år gammel var han i 1975 på vei fra Beirut til Damaskus for å søke amerikansk visum. Faren satt ved rattet da de kjørte på svingete veier over fjellene fra Libanon. Plutselig segnet faren om mens bilen var i fart. Hrayr klarte å dra i håndbrekket og fikk stoppet bilen. Han overlevde, men faren døde.

Uten far i borgerkrigsherjede Libanon var Hrayr enda mer bestemt på å dra til USA. På andre forsøk kom han seg til ambassaden i Damaskus. Skuffelsen sved da han fikk avslag på visumsøknaden.

«Du vil ikke tro hvor frustrert jeg var! Men Gud hadde andre planer enn meg», sier han.

Unge Hrayr forsto at han måtte klare seg selv, og pakket bibler i Bibelselskapet for å finansiere studiene i landbruksøkonomi. Da han ble tilbudt jobb i et landbruksfirma i Saudi-Arabia, trodde han tiden i Bibelselskapet var over, men for andre gang opplevde han at Gud lukket en dør.

«Vi vil at du skal bli værende her. Du gjør en god jobb», sa lederen for Bibelselskapet. Hrayr kjente i hjertet at det var rett å bli.

Da han i 1990 likevel flyttet til Den arabiske halvøy, var det som generalsekretær i det nystartede Bibelselskapet for Gulfen, med ansvar for sju land, og med aktiv virksomhet i fem: Bahrain, Kuwait, Oman, Qatar og Emiratene.

Etter hvert ble han også med og startet en rekke bibelselskaper i Øst-Europa etter Sovjets fall, men det var Midtøsten som ble livet hans.

«Vi har gått fra en krig til en annen. Da har det vært en velsignelse å arbeide i Bibelselskapet, der målet er å skape fred, forsoning og gjenoppbygging», sier han.

Mens Libanon var et land med kristent flertall og stor personlig frihet, var situasjonen i Gulfen en helt annen.

«Det var som å gå inn i et minefelt», forteller han. I de konservative, muslimske Gulf-landene måtte han gå forsiktig fram. Landene la strenge restriksjoner på kristent arbeid. Tråkket han feil, kunne det få store konsekvenser.

«Gulfen lærte meg tålmodighet. Jeg takker Gud for at han ledet meg på sin vei», sier Hrayr.

Gulfen lærte ham også å leve tett på folk som er svært forskjellige fra ham selv, både når det gjaldt språk, etnisitet og kirke-tilhørighet.

«Kristen teologi handler jo i stor grad om å forstå og tjene den andre, slik Jesus gjorde», sier han.

36 år senere må Bibelselskapet i Gulfen fremdeles forholde seg til strenge restriksjoner. Bibeldistribusjon kan for eksempel bare foregå inne på kirkenes områder.

«Å bringe Bibelen inn i disse landene er et arbeid som har gått opp og ned, men Gud har alltid hjulpet oss.»

For selv i minefelt kan Gud skape muligheter. Det faktum at det finnes kirker i alle Gulf-landene, gjør at det er mulig å drive bibelarbeid. Og selv om det er strengt forbudt å drive misjon blant muslimer, ser Hrayr og folkene hans at de kan spre håp blant migrantene, som ofte lever i kummerlige kår.

«Jeg sier alltid at vi må være tålmodige og se hva Gud har for oss. Jeg søker fremdeles etter Guds ledelse.» ●

«Gulfen har lært meg tålmodighet. Å bringe Bibelen inn i disse landene har gått opp og ned, og vi må fremdeles arbeide innenfor strenge restriksjoner. Men Gud har alltid hjulpet oss. Når det finnes kirker i Gulflandene, finnes det også muligheter. Derfor må vi være kloke, vise respekt for myndighetene og samtidig se etter de dørene Gud åpner. For meg handler dette arbeidet om fred, forsoning og gjenoppbygging – og om fortsatt å søke Guds ledelse.»

Hrayr Jebejian, generalsekretær for Bibelselskapet i Gulfen

Fire kirkesentre

Oman er på størrelse med Norge, både i areal og folketall.

I landet finnes det fire godkjente kirkekomplekser. To av dem ligger i hovedstadsområdet Muskat, i Ruwi og Ghala. Lenger nord langs kysten ligger senteret i Sohar, et par timers kjøring fra hovedstaden. Helt sør i landet, rundt tolv timer unna med bil, ligger Salalah.

I kirkesentrene samles katolikker, protestanter og ortodokse kristne side om side til gudstjeneste, bønn, undervisning og fellesskap.

Bibelselskapet sørger for tilgang til bibler og ressursmateriell både til menighetene og til enkeltpersoner.

Ved kirkesentrene i Oman møtes kristne fra mange land og språk. Her får migrantmenighetene tilgang til bibler og kristent materiell – midt i en hverdag der mange lever langt fra hjemlandet og familien.

Mellom to land

Lydia Abraham er født og oppvokst i Oman. Likevel kan landet aldri helt bli hennes. Som andre barn og barnebarn av arbeidsmigranter står hun mellom to verdener.

Utenfor kontoret i hovedstaden Muskat slår vinden plutselig mot vinduet. Hun stanser midt i setningen.

– *Jeg tror det er sandstorm, hvisker hun.*

Lydia er i 30-årene, ugift – og Bibelselskapets eneste ansatte i Oman. Landet kan både i areal og folketall sammenliknes med Norge.

– *At jeg er født og vokst opp her, gir meg ikke automatisk statsborgerskap. Juridisk er jeg indisk, selv om jeg aldri har levd i India.*

Migrantarbeiderne i Gulfen får som hovedregel aldri bli borgere av landet de arbeider i, selv om de utgjør en stor del av befolkningen og opprettholder nesten alle samfunnsfunksjoner.

I Qatar og De forente arabiske emirater teller de inntil 90 prosent av folket.

Et ansvar som kom tidlig

Lydias foreldre kom fra Kerala i Sør-India. Moren var sykepleier og flyttet først til Oman. Faren kom etter, og alle de tre barna ble født og vokste opp der. Da faren døde i 2013, ble han begravet i India.

Samme år begynte Lydia som frivillig kasserer i Bibelselskapets arbeid. Familien trengte inntekt, og ansvaret kom tidlig.

– *Jeg gikk veldig fort fra å være 17 år til å føle meg som 60, sier hun.*

I dag er Lydia stedlig ansvarlig for Bibelselskapets arbeid.

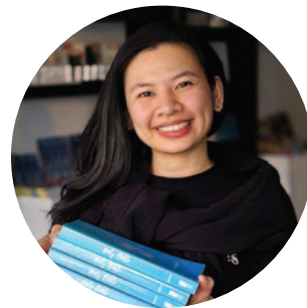
– *Jeg har mange gode mennesker rundt meg, både venner og familie. Uten dem hadde dette vært umulig, sier hun.*

Da sentrene måtte stenge

Som i de andre arabiske landene samles de kristne i Oman i offentlig godkjente

Lydia Abraham er Bibelselskapets eneste ansatte i Oman.

For mange blir kirkefelleskapet et sted å begynne på nytt.

Kvinnen som kom alene

For en del år siden kom en kvinne fra Filippinene alene til kirkesenteret i Ruwi. Hun hadde mistet huset sitt i en flom og visste ikke hva hun skulle gjøre.

– Likevel var hun energisk, varm og full av pågangsmot, forteller **Lydia Abraham**.

Bibelselskapet ga henne arbeid ved senteret. Etter hvert kom broren hennes til Oman, deretter familien hans og senere også moren. Kvinnen giftet seg og fikk barn.

– Jeg har fulgt hele familiens reise og sett hvordan de har funnet sammen på nytt i et fremmed land og skapt et nytt liv. Det er et sterkt vitnesbyrd om hva som kan skje når noen blir sett og får del i et kristent fellesskap.

kirkesentre. Før pandemien var fire sentre i drift. Så kom nedstengninger, økonomiske problemer og vanskeligheter med forsendelser. Mange mistet arbeidet og måtte reise. Tre av sentrene ble stengt.

– *Det var en tung tid. Vi hadde problemer med å få bibler og materiell inn i landet, og vi forsøkte bare å holde oss flytende,* forteller Lydia.

Nå er to sentre åpnet igjen, og målet er å få også det siste i drift.

– *Hovedoppgaven min er å holde bibelbutikkene åpne og sørge for at de kristne i Oman har tilgang til bibler og bibelressurser. Vi er de eneste i landet som er godkjent for å gjøre dette arbeidet. Derfor er det så viktig at vi er til stede.*

Når Bibelen blir håp

De fleste som kommer til kirkesentrene, er migrantarbeidere. Noen arbeider i private hjem, andre på byggeplasser, i restauranter eller i lavtlønte servicejobber. Mange tjener lite og sender nesten alt til familien i hjemlandet.

– *De forsørger ikke bare ektefelle og barn. Ofte hjelper de også søsken, nieser, nevøer, foreldre og svigerforeldre. De bærer hele familier og lokalsamfunn på skuldrene sine,* sier Lydia.

Hun har møtt foreldre som har vært borte fra barna i 15–16 år, og først ser dem igjen når de er blitt voksne.

– *De ofrer sitt eget liv for familien. Bibelen gir dem noe å holde fast i. Den minner dem om at Gud ser dem, at de ikke er glemt, og at livet deres har verdi.*

For mange blir menigheten mer enn et sted for gudstjeneste. Den blir familien de mangler. Slik var det også for Lydia.

– *Jeg vokste opp uten storfamilien rundt meg. Kirken fylte den rollen. Alle de voksne i menigheten var mine onkler og tanter.*

Derfor blir vi værende

I kirkesentrene hører hun ofte sanger og bønner på språk hun ikke forstår. Likevel gjør det inntrykk.

– *Jeg ser mennesker som har opplevd mye vondt, men som likevel kneler og kaller Gud «far» på sine egne språk. Jeg forstår ikke alltid ordene, men jeg forstår kraften i bønnene,* sier Lydia.

– *Jeg har sett arbeidet i gode år og svake år, men jeg har aldri sett det dø. For det hviler på Guds ord. Derfor blir vi værende. Det er vårt livskall. ●*

Rema

Rema leder Bibelselskapets arbeid med traumelindring i Gulfen. Selv har hun indisk bakgrunn og kjenner migrantarbeidernes virkelighet på nært hold. Av sikkerhetsgrunner står hun fram uten bilde.

«Det finnes ingen kvikkfiks for den som er fanget i en tung jobb, med en brutal sjef og få muligheter til å komme seg ut. Men gjennom undervisning om Guds kjærlighet, tilgivelse og lindring av traumer, kan mennesker likevel få fred i hjertet og nytt håp. Noen ganger begynner det med et kort møte, noen hviskende ord – og en åpning for å vise vei videre.»

Rema, leder for traumelindringsarbeidet i Gulfen

Gjennom traumelindringsarbeidet møter migrantarbeiderne bibeltekster som gir språk til smerte, savn og vonde erfaringer.

Traumelindring viser en vei ut av elendigheten

Da Bibelselskapet i Gulfen begynte med traumelindring i Bahrain for ti år siden, var responsen fra lokale kirker mye større enn de hadde våget å drømme om.

De ble også møtt med begeistring da de senere utvidet arbeidet til Kuwait og Oman. I løpet av kort tid var traumelindring på alles lepper.

I Bibelselskapet var de glade for å ha truffet blink. Samtidig visste de altfor godt hvorfor behovet var så stort. Det var en innsikt til å gråte av.

Forklaringen på at mange trenger traumelindring i Gulflandene, finner vi i migrantarbeidernes ekstremt vanskelige levekår. Det handler om tusener av migranter som lever i daglig fornedrelse, med overgrep, savn og dårlig lønn, og som ikke har noe sted å gå for å få hjelp.

Det kan være hushjelp som holdes innelåst og bare får forlate huset når de skal kaste søppelet. Eller bygningsarbeidere som jobber lange dager med farlig arbeid og bor trangt i overfylte arbeidsleirer.

Med Bibelselskapets program for traume-

lindring fikk lokale prester og pastorer endelig et redskap de kunne bruke for å gi migrantarbeidere håp og styrke deres mentale helse.

Programmet kombinerer bibeltekster med psykologisk innsikt for å hjelpe mennesker med å bearbeide sorg, lindre indre sår og lære om tilgivelse.

Rema, som leder programmet, har selv indisk bakgrunn. Hun deler migrantarbeiderne i to grupper: de med god utdanning som tjener godt, og de med ingen eller lav utdanning, som tjener elendig og ofte lever under slaveliknende kår. Det er den siste gruppen Bibelselskapet forsøker å hjelpe.

«De fleste har dessuten med seg problemer fra hjemlandet. Det var gjerne arbeidsledighet, gjeld og sykdom som drev dem til å søke lykken i Gulfen. Så oppdager de for sent at de gikk fra asken til ilden – at ting bare ble mye verre», sier Rema, som ikke ønsker å bruke sitt egentlige navn i intervjuet.

Det arabiske kafala-systemet, som påbyr migranten å ha en lokal sponsor de to første årene, er årsak til mange av migrantenes problemer. Sponsoren bestemmer alt og tar gjerne en stor del av lønnen selv. Migranten kan verken bytte jobb eller forlate landet uten sponsorens tillatelse.

«Mange blir lurt, fordi de verken kan lese eller regne», sier Rema.

For noen kjennes livet så tungt at de prøver å ta selvmord. Andre flykter inn i rus.

Rema erkjenner at Bibelselskapet i første omgang ikke kan gjøre noe med de vanskelige omstendighetene. Det finnes ingen kvikk-fiks for å bli kvitt den tunge jobben og den brutale sjefen.

«Men gjennom undervisning om Guds kjærlighet, tilgivelse og lindring av traumer, kan mennesker likevel få fred i hjertet og nytt håp», sier Rema.

Hun forteller at de er blitt eksperter på å benytte mulighetene som byr seg. Selv et raskt møte ved et søppelspann kan brukes til å hviske nyttig informasjon og dele noen trøstens ord. På sikt er det ofte også mulig å gjøre noe med arbeidsvilkårene, bare migrantarbeideren får vite hvordan det kan gjøres. ●

På kanten av stupet

Under et kurs i traumelindring tegnet en ung mann en klippe. Øverst sto en skikkelse på kanten av stupet. Nedenfor lå en mann med knust hodeskalle.

– Dette er meg i dag, sa han og pekte på mannen øverst.

Deretter pekte han på figuren nedenfor stupet:

– Men snart er dette meg.

Han så ingen utvei, men hadde likevel kommet til kurset for å gi det en sjanse. Kursholderen forsto alvoret og kontaktet pastoren. Mannen fikk legehjelp og oppfølging.

Foto: Dan Aksel Høybråten Jacobsen

Kontrastene i Gulfen er enorme. Moderne praktbygg, luksushoteller, gigantiske kjøpesentre og dyre biler preger regionen. I Dubai står verdens høyeste skyskraper.

I Kuwait fikk hver statsborger i 2011 en engangsgave på 1000 dinarer i forbindelse med 50-årsjubileet for uavhengigheten og femårsjubileet for emirens tiltredelse. Beløpet tilsvarte om lag 30 000 norske kroner per familiemedlem.

Migrantarbeiderne fikk ingenting. Samtidig er det de som har gjort rikdommen mulig. Hrayr Jebejian kaller dem «de stemmeløse» – menneskene som har reist praktbyggene, men som sjelden blir sett.

Khalifa International Stadium i Doha, Qatar, var et av anleggene som ble brukt under fotball-VM i 2022. Bak det storstilte mesterskapet lå et enormt byggearbeid, utført av migrantarbeidere under svært krevende forhold. Menneskerettsorganisasjoner hevder at hundrevis av arbeidere omkom i VM-relaterte prosjekter. ▼

«Som armener vet jeg hva lidelse er. Selv om jeg ikke opplevde folke-mordet mot armen-erne selv, bærer jeg med meg en smerte. Jeg tror dette har gjort meg oppmerk-som i møte med andre menneskers lidelse.»

Generalsekretær Hrayr Jebejian

For mange migrantarbeidere i Golfen blir Bibelen en livline. Den gir fred i sjelen, tilhørighet når ensomheten er stor, og håp til mennesker som strever med å finne fram i et fremmed land.

– Bibelen blir en livline for migrantarbeiderne

– Når vi ser hvordan mennesker i Golfen responderer på evangeliet, forstår vi at det er Gud som arbeider, sier **Hrayr Jebejian**.

Han beskriver evangeliets framgang blant migrantarbeidere i Golfen som en rullende ball. Den ruller fordi migrantene stadig er på reise og tar de gode nyhetene med i bag-asjen til nye steder.

– Folk kommer til tro og deler troen med mennesker rundt seg. Senere reiser de andre steder for å arbeide og tar troen med seg. Og når de etter hvert reiser hjem, deler de troen med familier og nabolag og planter

menigheter, forteller Hrayr Jebejian, generalsekretær for Bibelselskapet i Gulfen.

– Derfor trenger vi alltid flere bibler, for det kommer stadig nye mennesker reisende for å arbeide, sier han.

Gjennom arbeidet sitt ser han daglig hvordan Guds ord tenner lys i mørket. Han deler ofte vitnesbyrd om mennesker som fikk livet forvandlet. Slik som **Neela**, en tidligere hindu som fikk hjelp av en pastor i en livskrise. Hun kom til tro og fikk sin egen bibel.

– Jeg er så glad jeg har denne bibelen, for da kan jeg studere Ordet selv, sier hun.

Eller som **Arul**, som hadde en bibel, men lot den ligge på bordet innpakket i plast. En dag tok han av plasten og åpnet boken. Det han leste, gjorde slikt inntrykk at han nå begynner og slutter hver eneste dag med å lese i Bibelen.

Hrayr merker at behovet for bibler er enormt blant migrantarbeiderne.

– For dem er Bibelen mer enn en bok, den er en livline, sier han og forklarer:

– Bibelen kan gi fred i sjelen til mennesker som lever under ekstremt stress, den gir tilhørighet til dem som er ensomme og langt hjemmefra, og den gir håp til mennesker som strever med å navigere i et fremmed land.

Når Hrayr ser hvordan folk reagerer på Bibelens budskap, er han overbevist om at det er Gud som rører ved dem.

– Og når vi ser hvordan problemer lar seg løse og hindringer forsvinner, vet vi at det er Gud som arbeider, sier han.

«Arbeidsleirer» kalles de overbefolkede områdene i utkanten av byene i Gulfen, der arbeidere bor tett som sild i tønne. I årevis holder de ut kummerlige forhold, ensomhet og hardt arbeid for å kunne sende penger til familiene sine i Afrika og Asia.

– **Migrantarbeidernes** smerte er stor. I Bibelselskapet prøver vi å støtte dem så godt vi kan, sier Hrayr.

Han er armener og tror familiehistorien kan være en forklaring på at han kjenner så sterk medfølelse med arbeiderne.

– Som armener vet jeg hva lidelse er. Selv om jeg ikke opplevde folkemordet mot armenerne selv, bærer jeg med meg en smerte. Jeg tror dette har gjort meg oppmerksom i møte med andre menneskers lidelse, sier han med dypt alvor.

Men så snart samtalen går over på hvordan Bibelen forandrer liv i arbeidsleirene, glitrer det av fryd bak de runde brillene hans.

– Når mennesker blir kjent med Jesus, får de et annet perspektiv på livet. Selv om de ytre forholdene er de samme, hjelper Bibelens budskap dem å møte motgang på en annen måte enn før. **Ja, jeg tror faktisk at det er like viktig å gi mennesker håp som å gi dem mat, sier han. ●**

Arbeidsleirene ligger ofte i industriområder og utkanten av byene – langt fra skyskrapere, hoteller og kjøpesentre. Her bor migrantarbeidere tett, gjerne i enkle brakker eller sovesaler med køyesenger, felles bad og lite privatliv.

Flere menneskerettsorganisasjoner har dokumentert overfylte rom, svake sanitærforhold og mangelfull tilgang til grunnleggende tjenester.

For mange blir arbeidsleiren både hjem, hvileplass og ventested mellom lange arbeidsdager. Det er også hit Bibelselskapet forsøker å nå fram med bibler, fellesskap og Guds ord på språk arbeiderne forstår.

Når Ordet må høres

Mange migrantarbeidere i Gulfen har liten skolegang. Noen kan verken lese eller skrive. Derfor blir muntlig bibelfortelling et viktig redskap.

På kursene sitter deltakerne i ring og lytter mens en bibelfortelling blir fortalt flere ganger. Deretter gjenforteller de historien for hverandre. Glemmer noen en detalj, hjelper de andre til.

Metoden passer godt i kulturer der kunnskap ofte overleveres muntlig. Når fortellingene først er lært, kan de deles overalt: på rommet, på arbeidsplassen, i smågrupper og senere i hjemlandet. Slik får Guds ord vandre videre – fra munn til munn, fra liv til liv.

Foto: Bibelselskapet i Gulfen

Bibelhistoriefortelling gjør Guds ord tilgjengelig også for dem som ikke kan lese. Fortellingene læres utenat, gjentas og korrigeres i fellesskap. Slik blir deltakerne selv bærere av bibelhistoriene – i rommet, i menigheten og videre ut i hverdagen.

Slik vandrer bibelhistoriene videre i Gulfen

19 menn er på kurs. De fleste kan verken lese eller skrive, men skal likevel lære å bli bibelhistoriefortellere.

Mennene jobber lange dager på byggeplasser i stekende sol, men én kveld i uka sitter de i ring og lytter oppmerksomt til en kvinne som forteller en historie fra Bibelen.

Kvinnen forteller alltid historien flere ganger. Så er det mennenes tur. De snur seg mot hverandre, to og to, og gjenforteller historien. Hvis én av dem glemmer en detalj, blir han korrigeret av de andre.

Kursholderen går rundt og lytter. Hun hører at mennene husker det meste av fortellingene, og det forundrer henne ikke, for de kommer fra en kultur med en sterk muntlig tradisjon.

Mennene tilhører en husmenighet et sted i Gulfen, som satser på historiefortelling som et verktøy for å nå inn til mennesker de er i kontakt med.

En av de frivillige som hjelper til på kurset, sier hun er forbauset over hvor godt det virker:

«Jeg hadde ikke særlig tro på historiefortelling som verktøy i menigheten, men jeg tok feil. Mennene møter alltid tidlig opp på kurskveldene, ivrige etter å lære nye historier.»

I en by i et av landene i Gulfen samles en migrantmenighet i et lite rom høyt oppe i en boligblokk. Kirken er ikke formelt registrert, men fellesskapet tolereres. Foto: Dan Aksel Høybråten Jacobsen

Et annet sted i Gulfen samles arbeidere fra Nepal i en uregistrert kirke. De er også en av mange menigheter som har omfavnet Bibelselskapets kurs i bibelhistoriefortelling. Menigheten tenker langsiktig, for også Nepal har en sterk muntlig tradisjon, der folk er vant til å lære gjennom å lytte.

Når arbeiderne en gang forlater Gulfen, kan de fortelle historiene hjemme i landsbyene

sine, slik at enda flere liv kan bli forvandlet.

Pari, en av kursdeltakerne, var begeistret da hun hadde lært en tekst fra profeten Haggai:

«Historien lærte oss hvordan vi kan prioritere riktig, og hvor viktig det er å la Gud lede oss. Dette må flere få høre!» ●

En kirke i høyden

I en by i Gulfen møtes en migrantmenighet i et lite rom høyt oppe i en boligblokk. Utenfor henger vasketøyet fra snorer mellom takbjelkene. Inne fylles rommet av sang, bønn og bibelord på et språk menigheten kjenner som sitt eget.

Fellesskapet er ikke formelt registrert som kirke, men får likevel samles. For mange er dette blitt en ny familie. De møtes ikke bare til gudstjeneste. Gjennom telefonen, meldinger og daglig kontakt holder de troen levende gjennom hele uken.

Her får arbeidere et sted å høre til – og et språk for troen de deler.

Foto: Bjørn Håkon Hovde

Bibelselskapets bokhandel i Bahrain (illustrasjonsfoto)

Kyrkje i små tidsopningar

Mange hushjelpar i Golfen har fri berre ein gong i månaden. Nokre bur langt unna kyrkja, og har ikkje råd til taxi. Derfor må kyrkjelydane tilpasse gudstenester, samlingar og nattverd etter dei små opningane kvinnene har.

– Vi legg opp programmet etter når hushjelpene faktisk kan kome, fortel **Jonathan**, som er leiar for ein etiopisk kyrkjelyd.

Foto: Bibelselskapet i Golfen

Hushjelpene opnar dører for Jesus

Kristne hushjelpar i Golfen får berre unntaksvis fri til å gå i kyrkja. Når dei kjem tilbake til arbeidsgivarheimen, ber dei ofte med seg fornya styrke, bønner og forteljingar om Jesus.

Når foreldra eller barna spør kvar dei har vore og kva dei har gjort, kan det skje uventa ting.

Svært mange familiar i Golfstatane har ei eller fleire hushjelpar tilsette for reinhald, barnepass og matlaging. Kvinnene lever tett på familien i huset. Det gjer dei sårbare, men det gir også ein heilt særleg nærleik til menneska dei arbeider for.

– Slik blir dører opna for å snakke om kyrkja, fellesskapet av kristne, Bibelen og tru, fortel **Jonathan**, som er leiar for ein etiopisk kyrkjelyd i eit av landa i Golfen.

Små opningar

Hushjelpene kjem frå ei rekkje land, mellom anna Filippinane, Nepal og Etiopia. Mange lever langt heimanfrå. Det kan gå år mellom kvar gong dei får møte søsken, foreldre – eller til og med egne barn.

Inntektene er låge, men betre enn ingenting, som ofte ville vore alternativet om dei ikkje hadde reist. Arbeidsdagane er lange, og fridagane få.

Likevel har den vesle kyrkja til Jonathan vakse til eit fellesskap på rundt 200–300 menneske. Rundt 90 prosent av dei som

kjem, er kvinner. Dei fleste er hushjelpere. For mange er det vanskeleg berre å kome seg til kyrkja. Mange arbeider til seint på kvelden, og når fridagen endeleg kjem, er dei utslitne.

Derfor må kyrkja tilpasse seg liva dei lever. – Vi legg opp programmet vårt etter når hushjelpene faktisk kan kome, og etter dei få fridagane dei rår over, fortel Jonathan.

Slik er kristenlivet i Golfen: Det eksisterer i små tidsopningar. Eit møte. Ein fridag. Ein ledig kveld då ein arbeidsgivar har late ei hushjelp gå i kyrkja. Men nettopp i desse små glipene av tid skjer det noko.

Eitt fellesskap

Kyrkjelyden består av kristne med ulike bakgrunn. Nokre kjem frå pinsekyrkjer eller andre protestantiske samfunn, andre frå den ortodokse kyrkja. I Golfen må dei finne

saman på tvers av tradisjonane.

– Det kan vere krevjande, men vi legg vekt på at vi likevel er eitt i Kristus, seier Jonathan.

Bibelselskapet har vore ei viktig støtte for kyrkja. Kyrkjelyden har fått biblar, undervisningsmateriell og leiaropplæring.

– Når vanskelege spørsmål kjem opp, søker vi også råd hos Bibelselskapet. For kyrkja vår, som ikkje har ein fast seniorpastor, betyr dette svært mykje, seier Jonathan.

Å utruste kyrkjene så dei sjølve kan gi evangeliet vidare, er ei kjerneoppgåve for Bibelselskapet.

Sterke vitnemål

– For ikkje lenge sidan kom ein lokal mann og spurde om Jesus. Han hadde høyrte om kristendomen gjennom hushjelpa si, fortel Bibelselskapets medarbeidar.

Ein annan gong kom ein arabisk arbeidsgivar, ei kvinne, til Bibelselskapet. Ho kjøpte ein kostbar bibel som gåve til hushjelpa si – og bad om å få lagt inn eit bokmerke ved Salme 91.

– Gud brukar enkle menneske, som hushjelpere, til å spreie budskapet om Jesus, seier han.

Men det finst også mørkare sider ved migrantlivet. Nokre hushjelpere er overarbeidde, får ikkje lønn eller blir svindla av arbeidsgivaren. Andre har opplevd trakassering og overgrep og treng vern.

Kyrkja forsøker å hjelpe så langt ressursane rekk, mellom anna gjennom kontakt med trygge hus og arbeid blant innsette i fengsel.

Likevel veks det fram levande kristne kyrkjer. Ikkje store og synlege på same måte som i Noreg og Vesten. Dei er meir flytande, meir sårbare – og blir haldne oppe av menneske utan makt eller status.

Men nett derfor blir vitnesbyrda så sterke. ●

Bibelen når inn i arabiske heimar

«Fordi hushjelpene lever tett på arbeidsgivarane sine, kan trua deira vekke spørsmål. Ein lokal mann kom nyleg til oss og spurde om Jesus. Han hadde høyrte om kristendomen gjennom hushjelpa si. Ei arabisk kvinne kom for å kjøpe ein bibel som gåve til hushjelpa og bad oss leggje inn eit bokmerke ved Salme 91. Slik finn evangeliet uventa vegar inn i private heimar.»

Bibelselskapets medarbeidar

*Ivan under begravelsen til en fallen soldat. Historien om **Andrij**, som ble funnet død med Det nye testamentet i hendene, gjorde dypt inntrykk på medsoldatene.*

Feltprest ved fronten

Fader Ivan er statlig feltprest i Den ortodokse kirke i Ukraina og tilknyttet en angrepsavdeling. I tjenesten møter han soldater som lever tett på døden, frykten og savnet etter dem hjemme.

Det lille feltkapellet hans er bare et telt. Likevel er det blitt et åndelig sentrum: et sted for bønn, samtale, nattverd og Guds ord.

Han klamret seg til Det nye testamentet

Da en soldat ved fronten ble funnet død med Det nye testamentet i hendene, satte det i gang en uventet bevegelse blant medsoldatene.

Fader Ivan er feltprest i en ukrainsk angrepsavdeling. Ved fronten deler han ut nytestamenter, bibler og barnebibler – og møter soldater som søker Guds ord i krigens mørkeste virkelighet.

Historien blir fortalt av **Yurii Petrenko**, prosjektmedarbeider i Det ukrainske bibelselskapet. Første gang han møtte **fader Ivan**, var under opplæringen av militærprester ved Taras Sjevtsjenko-universitetet i Kyiv.

Yurii besøker jevnlig slike grupper. Der presenterer han bibler og kristen litteratur som feltprestene kan ta med seg ut i tjenesten. For prestene betjener ikke bare soldatene, men også familiene deres. Slik kan Guds ord nå mennesker som ellers sjelden ville kommet i kontakt med kirkene.

Noen måneder etter det første møtet ringte fader Ivan.

«Han ba om bibler og kristen litteratur til avdelingen sin,» forteller Yurii.

Fader Ivan hadde fått tillatelse til å opprette et lite feltpapell – et telt der soldater kunne be, snakke, få sjelesorg og delta i gudstjenester.

I begynnelsen var forespørslene beskjedne. Som oftest ba han om Det nye testamentet i kamuflasjeomslag, laget spesielt for soldater. Senere økte interessen – både for hele bibler og for barnebibler.

Mange soldater ønsker å sende noe hjem til barna sine. Ikke noe som minner om krigen, men noe som forteller at en far, mor, sønn, bror eller fadder fortsatt tenker på dem. Ofte blir gaven en barnebibel med en personlig hilsen.

Telefonene fra fader Ivan kom stadig oftere. Avdelingen hans tilhørte angrepsstyrkene. Etter hver offensiv var det bare en liten del av soldatene som kom tilbake i live.

Så kom samtalen som forandret alt:

En lørdag morgen i desember ringte fader Ivan. Stemmen hans var urolig.

«Bror Yurii ... jeg trenger mange bibler,» sa han.

Så ble det stille.

Yurii forsøkte å gjette. Tre hundre? Fire hundre? Kanskje fem hundre?

«Hvor mange?» spurte han.

«Jeg trenger to tusen eksemplarer.»

Dagen før hadde fader Ivan deltatt i begravelsen til en soldat som flittig hadde besøkt feltpapellet. Soldaten hadde fått

nattverd og et nytestamente i kamuflasjeomslag, og presten hadde oppmuntret ham til å lese i Bibelen når han fikk anledning.

Senere dro soldaten ut på oppdrag med en liten gruppe medsoldater. Ingen av dem kom tilbake i live.

I flere dager var det umulig å hente de falne på grunn av harde kamper. Da de til slutt ble brakt tilbake, fant de **Andrij** liggende på bakken. I hendene holdt han Det nye testamentet. Det ble gjort flere forsøk på å løsne boken fra hånden hans, men det lot seg ikke gjøre. Kroppen hadde allerede stivnet etter døden.

Dermed tok kameratene og de pårørende en beslutning: Han skulle begraves slik han ble funnet – med Det nye testamentet i hånden.

På baksiden av Det nye testamentet sto Fadervår trykket på ukrainsk. Kanskje var det den bønnen han holdt fast ved i sine siste øyeblikk?

Etter begravelsen spredte historien seg raskt. Snart kom både offiserer og menige til fader Ivan. Alle ønsket seg samme utgave av Det nye testamentet som Andrij hadde hatt.

«Jeg har aldri sett noe liknende i hele min tid i hæren», sa fader Ivan til Yurii. *«Folk vet at hver dag kan være den siste. Derfor vil de ha med seg det som var så verdifullt for Andrij.»*

Sammen klarte Bibelselskapet og fader Ivan å skaffe de to tusen eksemplarene.

Senere sendte soldatene sitt kampflagg til Bibelselskapet, signert av mange i brigaden. Med flagget fulgte det en bønn: Be for oss, og fortsett å støtte oss åndelig.

For der, ved frontlinjen, midt i krigen, opplever mennesker sterkere enn noen gang hva det betyr når Bibelen taler om «dødsskyggens dal». ●

Fader Ivan sammen med en medarbeider. Feltprestene står i en tjeneste der samtale, bønn og bibler ofte blir like viktige som praktisk hjelp.

Barnebibler hjem fra fronten

Ved frontlinjen øker også etterspørselen etter barnebibler. Mange soldater vil sende noe hjem som ikke handler om våpen, frykt eller død.

En illustrert barnebibel kan bli en hilsen fra en far, mor, bror, sønn eller fadder. Noen signerer boken før den sendes hjem. I enkelte familier blir den det mest dyrebare minnet etter en soldat som aldri vender tilbake.

Gratis lydbibel for hele Norge

Bibelselskapet lager en ny lydbibel på bokmål og nynorsk, basert på Bibel 2024. Prosjektet samler kirkesamfunn og organisasjoner i et spleiselag, med et budsjett på 1,7 millioner kroner.

Målet er å gjøre hele Bibelen gratis tilgjengelig på podkastplattformer og i bibel-apper.

Over 150 personer søkte om å bli innleser. 25 er valgt ut til bokmåls-utgaven, og etter hvert skal tilsvarende antall velges ut til nynorsk-utgaven. Det er lagt vekt på stemmekvalitet, fraserings og evne til å formidle tekst.

– Vi ville ha mennesker som har et forhold til Bibelen, sier prosjektleder **Helene Fagervik**.

Generalsekretær **Øyvind Haraldseid** ønsket innleserne av Lydbibelen på bokmål velkommen til seminar hos Bibelselskapet. Foran dem ligger en stor og krevende oppgave: å gi stemme til hele Bibel 2024.

– Hæ, går det an ...?

Slik oppsummerer **Olav Rønneberg** noe av spennet som møter oss i Bibelen: mening, visdom, undring, humor – og alvor. Han er én av 25 utvalgte stemmer som skal gi liv til en ny lydbibel for hele Norge.

Bibelselskapet står bak prosjektet. Målet er å spille inn hele Bibel 2024 – både på bokmål og nynorsk – og gjøre Bibelen gratis tilgjengelig som lydbok.

– Vi ville at innleserne skulle være mennesker med et forhold til Bibelen, sier seniorrådgiver **Helene Fagervik**, som leder prosjektet.

Oppgaven er omfattende. Bibelen er allerede et lite bibliotek forkledd som én bok, og med de deuterokanoniske skriftene blir den enda større.

Generalsekretær **Øyvind Haraldseid** mener Lydbibelen svarer på et tydelig behov:

– I vår tid er folk mer lyttende enn lesende.

Et kall og en ære

Kari-Margrete Rensel Løvgren er stemmen som åpner hele Lydbibelen med ordene fra Første Mosebok: «I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden.»

– For meg er ikke dette bare et prosjekt. Det er et kall, understreker hun.

Løvgren har lang erfaring med formidling, blant annet gjennom bokutgivelser og innlesning av tekster for KABB. Likevel opplever hun dette som noe helt eget.

– Tenk å få være med i en dugnad for å få Guds ord ut til folket. Det er den mest ærefulle oppgaven jeg har fått.

Hun håper Lydbibelen både kan åpne nye

Kari-Margrete Rensel Løvgren

perspektiver for troende og nå mennesker som ikke tror.

– Hovedintensjonen min er at folk skal få en trosopplevelse. Samtidig må vi be om at Den hellige ånd får virke gjennom alt vi leser, slik at Ordet blir levende for lytterne.

Undring og alvor

Ved siden av henne står **Olav Rønneberg** fra Ålesund – kateket, ungdomsarbeider og erfaren formidler.

– Dette høstes gøy ut, tenkte jeg da jeg så Bibelselskapets utlysning etter innlesere.

Bak entusiasmen ligger det likevel et alvor:

– Jeg har ofte opplevd at formidleren har stått i veien for teksten. Det er viktig at vi som har fått denne oppgaven, åpner tekstene for lytterne.

Rønneberg skal blant annet lese fra Fjerde Mosebok, Jakobs brev og Judas' brev. I møte med den ufortolkede teksten er det nettopp undringen som kan melde seg:

– Hæ, går det an ...?

Han viser til bibeltekster som utfordrer vår menneskelige forståelse.

Olav Rønneberg

– Slike tekster åpner for spørsmål jeg gjerne tar med meg videre. Jeg gleder meg til å kunne stille Vår Herre noen spørsmål en gang, sier han med et smil.

Nye lyttere

Både Løvgren og Rønneberg peker på at Lydbibelen kan nå nye grupper. Mange strever med å lese lange tekster, samtidig som lydmedier blir stadig mer utbredt.

Rønneberg merker dette særlig i møte med konfirmanter og ungdom:

– Det er vanskelig å få dem til å lese. Samtidig fryder jeg meg over gleden de viser når de først har knekket koden.

Valget av mange innleserstemmer er bevisst. Variasjonen kan bidra til å holde oppmerksomheten oppe gjennom et så omfattende og mangfoldig verk som Bibelen er.

– Det kan trigge nysgjerrighet, sier Rønneberg.

Lydbibelen skal romme både det høytidelige og det hverdagslige – det man forstår, og det som fortsatt får en til å undre seg. ●

Stemmer som bærer teksten

En lydbibel står og faller ikke bare på gode stemmer. Den trenger innlesere som lar teksten tre tydelig fram.

– Jeg har ofte opplevd at formidleren har stått i veien for teksten. Det er viktig at vi som har fått denne oppgaven, åpner tekstene for lytterne, sier **Olav Rønneberg**.

Derfor har Bibelselskapet lagt vekt på både stemmekvalitet, frasering og evne til å formidle. Målet er ikke at innleseren skal dominere, men at lytteren skal høre Bibelen – klart, levende og nært.

Foto: De forente bibelselskaper

Familier i Gulfen trenger din hjelp

Den politiske spenningen i regionen gjør livet svært vanskelig for arbeidsmigranter og familiene deres. Mange av dem er nye i troen og har knapt tilgang til en bibel eller kristen opplæring.

Det er et løsbart problem, og du kan bety en forskjell for mennesker i sårbare situasjoner.

Med din gave kan Bibelselskapet legge bibler i hendene på nye troende og gi dem opplæring i troen de nettopp har funnet.

Et nytestamente koster 48 kroner. Kan du bidra?

Bruk vedlagt **giro, QR-koden** eller **VIPPS** til **828570** (merk «Gulfen»).

Takk for din støtte!

Bibelgaven

Bibelselskapets misjonsarbeid